

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F. — 51

IN NEDERLAND 60 Cts

Lees in dit nummer twee volledige tekenverhalen:

HERRIE OP BAAN 7

door J. GRATON

ALFONS DETECTIVE

door TIBET

4¼CN13

IK HEB EEN GOEDE ZAAK GEDAAN

VADER, zei de zoon van een boer, ik heb een goede zaak gedaan vandaag ! en de jongeman zag er waarlijk voldaan uit.

— Een goede zaak ? vroeg de vader. Wat dan wel ?

De boerenzoon vertelde met alle nodige details om zijn effekt niet te missen en de verwachte gelukwensen te krijgen.

— Wel, luister. Je weet dat er in onze stal een paard was dat we wilden verkopen omdat het een gebrek had.

— Ja, en dan ?

— Wel, ik heb het kunnen verkopen voor de prijs van een gezond paard· De koper heeft niets gemerkt·

Tot grote verwondering van de boerenzoon kwamen er geen gelukwensen. Integendeel. Kwaad antwoordde de vader :

— Ik begrijp niet hoe je je geen rekenschap geeft van de dwaasheid die jij daar hebt uitgehaald. Dat paard was het bedrag niet waard dat je er voor gevraagd en gekregen hebt en je wist het. Je hebt nu te kiezen : ofwel ga je het verschil terugbrengen aan de koper, ofwel ga je hem voorstellen het dier terug te nemen.

Ook in zaken dient de eerlijkheid steeds de maatstaf te zijn, want dat zijn we verplicht aan onszelf en eerlijkheid duurt het langst !

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

SYLVIA LIE, Djl. Pandan, Surabaja (Indonesia), *wenst te korresponderen met jongens en meisjes van ongeveer veertien jaar uit de Nederlandse Antillen, Vlaanderen, Nederland. Sylvia's hobby's zijn : lektuur en het verzamelen van prentbriefkaarten, van foto's, postzegels en gedroogde bloemen. Sylvia houdt ook van sport, vooral zwemmen en van dieren en film.*

ERIC DIKKER, Haagweg, 80, Rijswijk (Zuid Holland), *zou graag korresponderen met jongens van 13 à 14 jaar uit Vlaanderen. Eric houdt van lektuur en fotografie.*

ERIC OLYSLAEGERS, Mechelsesteenweg 70, Kontich, *geboren 24-8-42, wil korresponderen met een Nederlandse katolieke scout over het scoutsleven.*

ROGER DE BRIER, Platte-Lo straat, Kessel-Lo (Leuven), wenst te korresponderen met Kuifjeslezers.

GUSTAAF VAN DEN VREKEN, Brusselsesteenweg, 165, Lebbeke, *geboren 28-3-44, zoekt pennevrienden.*

RICARD SENTE, Hellicht, 11, Rotselaar, *geboren 14-9-43, zou graag in kontakt komen met Kuifjeslezers.*

ROGER DE RIDDER, Sint-Niklaas Instituut, 6 M.B., Steenweg op Bergen, 1421, Anderlecht, *zoekt een korrespondentievriend.*

FREDDIE STEENWIJK, de Sillestraat, 93, Den Haag (Holland), *zou graag in het Nederlands willen korresponderen met een Kuifjeslezer bij voorkeur uit Griekenland.*

VOLLEDIG ADRES

Jack Gaillant van Kortrijk wordt dringend verzocht ons zijn volledig adres mee te delen.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY DOOR TIBET

HET HUIS VAN DE STERKSTE

SCENARIO VAN GREG

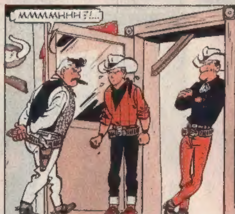
Chick Bill zocht werk op de Dry Bourbon-ranch in de hoop er Kid Ordinn te vinden...

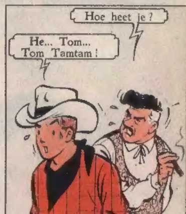

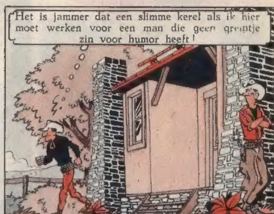

(Wordt voortgezet.)

De erfenis

Harald kan een jongeman uit de handen van de Schotte

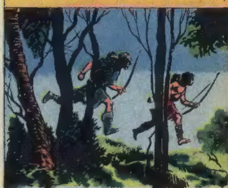

...van Sigurd

Tekst en tekeningen van F. FUNCKEN

...lden. Deze laatsten stonden op het punt de knaap te doden...

(Wordt voortgezet.)

DE KUIFJE'S BON

Voor jou, een echte kunstgalerij in miniatuur !

« De Meesterwerken van de Schilderkunst ». Ziehier één van de prachtige geschenken je aangeboden door de KUIFJE'S BON.

Ieder van de veertien beschikbare fardes bevat vijf chromo's, formaat 21 x 27cm. en is verkrijgbaar in ruil van 200 punten. Hieronder de lijst van deze reeksen :

Farde	**1**	: de 17e eeuw	— Reeks 1
»	**2**	: de 17e eeuw	— Reeks 2
»	**3**	: de 19^e eeuw	— Reeks 1
»	**4**	: de Primitieven	— Reeks 1
»	**5**	: de 18^e eeuw	— Reeks 1
»	**6**	: de 19^e eeuw	— Reeks 2
»	**7**	: de 19^e eeuw	— Reeks 3
»	**8**	: de 16^e eeuw	— Reeks 1
»	**9**	: de 16^e eeuw	— Reeks 2
»	**10**	: de 17^e eeuw	— Reeks 3
»	**11**	: de 17^e eeuw	— Reeks 4
»	**12**	: de 19^e eeuw	— Reeks 4
»	**13**	: de 17^e eeuw	— Reeks 5
»	**14**	: de 19^e eeuw	— Reeks 5.

Twee mooie albums, kostprijs 50,— F. werden reeds uitgegeven :

— **Deel I** *met mobiele bladzijden, voorzien voor de fardes 1 tot 6.*

— **Deel II** *gebonden onder geplastifieerde omslag, voorzien voor de fardes 7 tot 12.*

Op bladzijde 2, vind je de lijst van de kwaliteitsprodukten die je de KUIFJE'S BON aanbieden.

OPGEPAST !

In tegenstelling met hetgeen werd medegedeeld, verschijnt deel II van het album « Aardrijkskunde van Europa » pas half '58.

Al onze albums zijn verkrijgbaar :

1. **In de KUIFJE'S WINKEL, Lombardstr., 24, Brussel.**
2. **Door storting van het bepaalde bedrag op P.C.R. nr 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL.**
3. **Bij de kleinhandelaars door de Firma VICTORIA of PALMAFINA bevoorraad en in al de warenhuizen « A L'INNOVATION ».**

STUUR JE BONS NAAR KUIFJE
Dienst T
Lombardstraat, 24 — Brussel.

DIERENTEMMERS

IN het cirkus bewonder je de dierentemmers die tijgers en panters door een hoepel laten springen en leeuwen en puma's op een stoeltje doen zitten als brave lammekens. Misschien denk je : « Dat kan niet zo moeilijk wezen, ten slotte zijn die roofdieren toch maar grote katten ! » Ja, inderdaad, het zijn katten, maar geen katten om zonder handschoenen aan te pakken !

Dieren temmen is geen beroep, maar wel een roeping. De roeping en de gave alléén zijn echter niet genoeg. Het vergt veel oefening en geduld, snelle reflexen, kalmte, koelbloedigheid en ook kracht.

MET ZACHTHEID OF MET DWANG

DE ene temmer slaagt er in de grote roofdieren op zijn bevel te doen gehoorzamen met zachtheid. Hij spreekt hen bemoedigend toe, streelt hen en geeft hen de lekkernij die ze graag lusten. De andere temmer houdt van dwang. Hij schreeuwt zijn bevelen en onderstreept ze met het klakken van zijn lange zweep. Hij heeft een autoritaire blik en is steeds gewapend met een stok of met een piek.

Welke metode de temmer ook wenst te gebruiken, de allereerste vereiste is dat hij de dieren door en door kent en dat hij er van jongsaf mee vertrouwd is. Hij moet niet alleen de naam kennen van ieder roofdier, maar ook zijn karakter, zijn reakties. De dieren waarmee hij omgaat moeten ook hem kennen. Ze gewennen zich na een tijd aan zijn stem, aan zijn reuk, aan zijn kleding. Heel wat ongelukken deden zich voor op het ogenblik dat de temmer een ander

Firmin Bouglione doet een panter door een hoepel springen, terwijl rechts van hem een leeuw onverschillig en half in slaap op zijn stoeltje zit. In het midden zie je nog twee leeuwen, de ene geeft de andere een vriendschappelijk likje op de neus.

kostuum had aangetrokken; een dat de dieren niet kenden.

Wist je dat men de dieren geen eten geeft alvorens ze optreden? Wanneer leeuwen, tijgers, panters gegeten hebben, wensen ze een dutje te doen en ze zijn woedend wanneer men hen dan komt storen. Met verzadigde roofdieren is er dus in de arena niets aan te vangen. Ze krijgen hun voedsel pas na hun optreden.

OPPASSEN IS DE BOODSCHAP

IN het cirkus doen de ongelukken zich gewoonlijk op het meest onverwachte ogenblik voor. Het ongeluk komt steeds bij verrassing. Voor de veiligheid van de temmers worden nochtans afdoende maatregelen getroffen. Iedere temmer kent zijn dieren door en door alvorens hij met hen optreedt.

Steeds ligt er een waterspuit gereed om een woedende leeuw of een briesende tijger af te koelen wanneer dit nodig is. Gewoonlijk zijn er ook stalknechten die een oog in het zeil houden en gereed zijn om de temmer te hulp te komen. Toch gebeuren er vaak ongelukken. Eén ogenblik van onoplettendheid volstaat en één slag van een leeuwenklauw, al was die dan misschien niet zo kwaad bedoeld, heeft grote gevolgen. Heb je zo'n gestrekte klauw al eens van dichtbij bekeken?

STEEK JE ARM NIET IN DE KOOI

WANNEER je langs de kooien wandelt van de roofdieren van een cirkus of van de dierentuin, steek dan nooit je arm door de kooi van tijger of leeuw, om die grote katten te strelen. Je moet weten dat deze dieren graag spelen en soms hun beide poten om de uitgestrekte arm slaan. Ze hebben geen boze bedoelingen maar... het is mogelijk dat je nadien je arm of je hand kwijt bent! Een onvoorzichtige dame stak eens haar arm in een tijgerkooi. De tijger legde doodeenvoudig zijn klauw op haar arm. Resultaat: de dokter moest komen om vijftien klemmetjes te zetten!

Firmin Bouglione, cirkusdirekteur, is van mening dat het veel gevaarlijker is zijn arm doorheen de tralies te steken dan doodeenvoudig in de kooi van de tijger of de leeuw te stappen.

KENNISMAKING MET ASTER BERKHOF DE GLOBETROTTER

HEEL wat lezers van « Kuifje » hebben Aster Berkhof reeds gezien, hetzij tijdens een van zijn voordrachten, hetzij op het scherm van de Vlaamse Televisie tijdens zijn verteluurtjes over zijn verre reizen.

Heel wat lezers van « Kuifje » hebben ook reeds een van de negen en twintig boeken gelezen die deze jonge auteur reeds op zijn naam heeft.

Het eerste van deze negen en twintig boeken verscheen in 1944. Aster Berkhof, die eigenlijk Louis Paulina Van den Bergh heet, werd te Rijkevorsel in de Kempen geboren in 1920. Hij was dus amper vier en twintig jaar oud. Zijn boeiende en vrolijke boeken lezen, is plezierig, maar hem zélf aan het woord horen, is naar mijn mening nóg aangenamer, want hij kan vertellen als niet, een, en weet inderdaad te boeien op een buitengewone manier. Van al de mensen die sedert jaren in de rubriek « Reisroutes » in de televisie verschenen zijn, is en blijft Aster Berkhof veruit de interessantste en de beste.

Een land waar hij niets dan goed van vertelt, is Siam.

« Als je ooit een vakantie in Azië wil doorbrengen, zei Aster Berkhof, (precies of hij had het over Rijnland of Bourgondië) dan moet je beslist naar Bangkok, de hoofdstad van Siam! Dát is de plezierigste, de kleurrijkste en de mooiste stad van heel Azië... naar mijn mening, voegde hij er bescheiden aan toe. China heeft op mij een onvergetelijke indruk gemaakt, en graag zou ik naar dat geheimzinnig Aziatisch land, het grootste van de wereld willen terugkeren, verklaarde de auteur, bijna weemoedig.

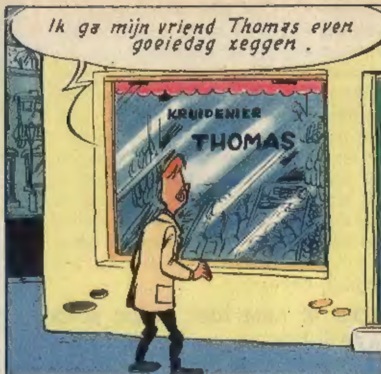
Nu hij sedert enige tijd gehuwd is met TV-speakerin Nora Steyaert, heeft hij natuurlijk niet meer zoveel gelegenheid als vroeger om allerlei wereldreizen te ondernemen, maar niettemin maakt hij nog plannen om Zuid Amerika en de Polynesische eilanden te bezoeken. Wanneer dat er zal van komen, kan hij nog niet vertellen.

Intussen hopen wij dat hij nog vele reizen mag ondernemen, want van iedere reis brengt hij ons steeds een boeiend relaas mee en er zijn in Vlaanderen geen twee mensen die over hun verre reizen kunnen vertellen zoals Aster Berkhof!

JOHAN.

ALFONS DETECTIVE

door TIBET

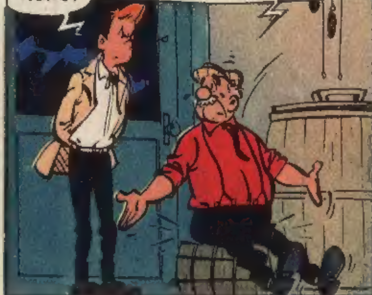

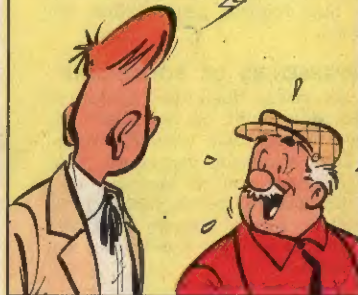

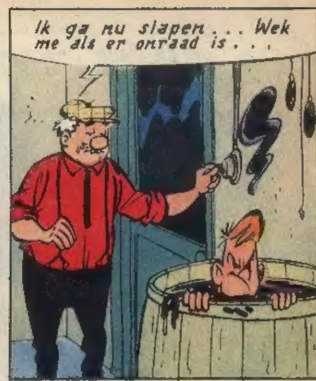

EN DIE NACHT...
Verberg je in deze ton !
Goed idee !

Maar...die ton is vol siroop !
Ik heb nooit gezegd dat ze leeg was...

Ik ga nu slapen... Wek me als er onraad is...

Koekoek !... Koekoek ! Koekoek !... Koekoek ! Koekoek !... Koekoek ! Koekoek !... Koekoek ! Koekoek !... Koekoek ! Koekoek !

Koekoek !...Koekoek !... Koekoek !..Koekoek !... Koekoek !..Koekoek !... Koekoek !..Koekoek !... Koekoek !..Koekoek !... Koekoek !..Koekoek !
KRIKKRAK
Daar is ie ! Ik moet me verbergen !

GLUB !

Ho, ik was vergeten dat er stroop in die ton was !

EN INTUSSEN KAN DE DIEF ZIJN SLAG SLAAN...

TE LAAT !

He, maar die vertrapte koekjes duiden een spoor aan...

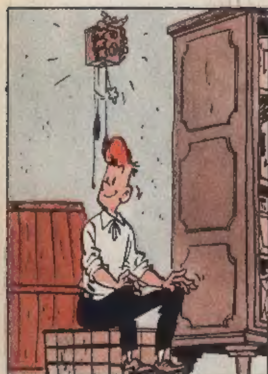

IN GEDACHTEN VERZONKEN LOOPT ALFONS NAAR HUIS...

Ik denk dat ik de sleutel van het geheim heb gevonden...
Bravo ! Kom deze nacht terug en we grijpen de dief !

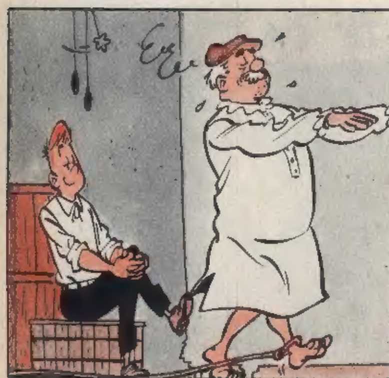

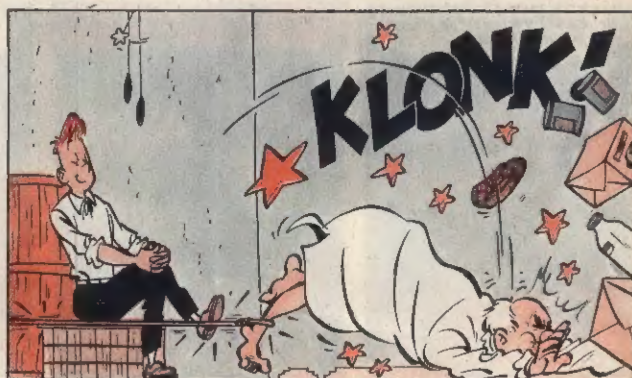

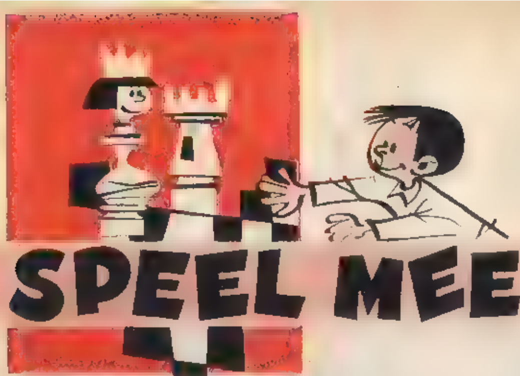

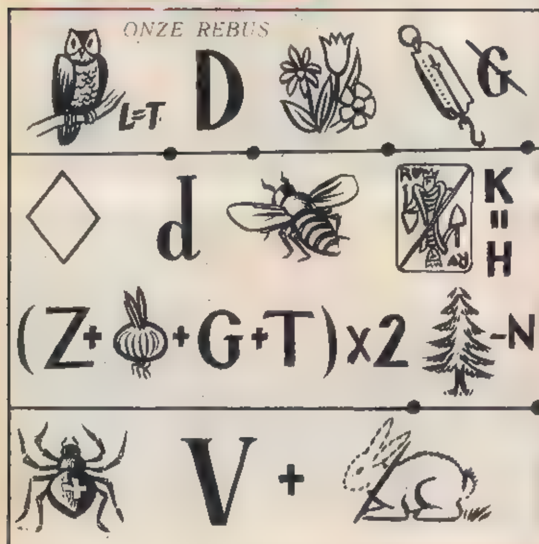

Einde

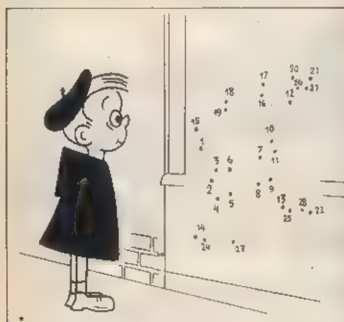
Volgende week : BOLLEKE EN SNOLLEKE.

DAT ZOU IK GRAAG HEBBEN !

Weet je wat het is ? Trek een potloodlijn van 1 tot 28 en het raadsel is opgelost !

DE WAARBORG

Klant : Weet u wel zeker dat de papegaai, die u me verkoopt, honderd jaar oud zal worden ?

Verkoper : Absoluut, mijnheer, en mocht het anders zijn dan komt U hem maar ruilen !

HIJ WIST HET !

Meester : Wie was Petrus ? Weet jij dat, Jantje ?

Jantje : Neen, meester.

Meester : Denk goed na. Petrus was een apo... apo...

Jantje : O, meester, nu weet ik het : een apoteker !

HET EEN PLEZIER IS HET ANDERE WAARD

Grietje deed met mama inkopen. Ze liepen winkel in en winkel uit en Grietje werd moe. Toen zei ze :

— Mama, wil je me een groot plezier doen ?

— Ja, natuurlijk. Wat kan ik voor je doen ?

— Mama, ik zal je pakjes dragen, maar dan moet jij mij dragen.

OPLOSSING VAN DE REBUS VAN VORIGE WEEK :

« Die in een glazen huis woont, moet geen stenen op zijn buurmans dak werpen. »

Wie de rebus van deze week niet lezen kan, leze ons volgend nummer !

BADEN POWELL

Groot Brittannië, 1908. Na de oorlog tegen de Boeren wordt B.-P. tot generaal bevorderd. Hij komt naar Engeland terug en tijdens een wandeling door het bos ontmoet hij enkele jongens die zijn boek « Handleiding voor de Verkenner » erg boeiend vinden. Even later maakt hij kennis met sir William Smith en diens « Jongens-Brigade » en het idee een jeugdorganisatie te stichten rijpt bij hem.

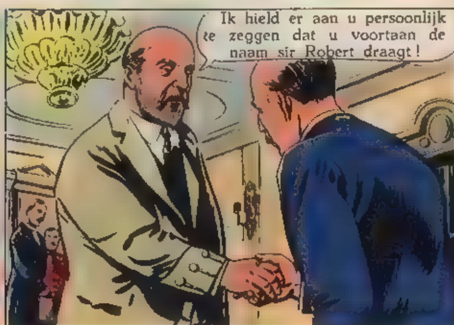

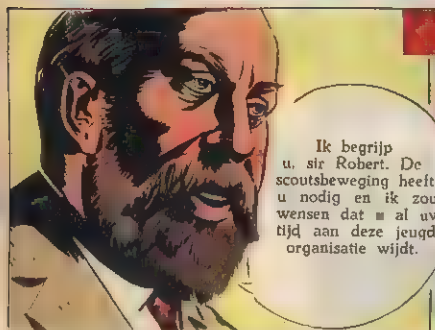

(Wordt voortgezet)

Twee kinderen en een mooie prins

LANG, heel lang geleden kwamen twee kinderen hand in hand uit het veld gegaan waar zij de laatste graanaren hadden gelezen. Zij heetten Lode en Leentje en daar hun ouders gestorven waren, woonden zij bij hun oude grootmoeder aan de rand van een groot bos. Zij waren dodarm, maar toch gelukkig en, zoals naar gewoonte, zongen zij een lustig lied toen ze hun hut in de verte zagen. Zij verwachtten er zich aan dat hun lieve grootmoe op de drempel zou verschijnen om hen met haar gulle lach en een vriendelijk woord te verwelkomen.

« Kom vlug, kinderen, het avondeten staat al klaar! », zou ze zeggen. Maar, waar bleef grootje zo lang? Zou ze hun liedje niet horen? Lode en Leentje hadden een angstig voorgevoel en repten zich. De deur van de hut was toe en alles was zo angstaanjagend stil. In de keuken vonden ze grootmoeder op een zitbankje bij het haardvuur. Ze zei niets, ze verroerde ook niet. Om haar lippen zweefde een zachte glimlach, haar ogen waren gesloten. Grootje was dood.

Er volgden droevige dagen en Lode en Leentje werden meegenomen door een oom die, aan de andere kant van het dorp, een grote boerderij en veel akkers bezat. Hij had een hart van steen en was zo gierig dat hij een duit in twee zou klieven. Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat moesten de kinderen werken om een kop soep en een boterham te krijgen. Op een decemberavond toen het vroor dat het kraakte en een dikke laag sneeuw alles toedekte, sloop een vos het kippenhok binnen en verorberde gulzig enkele kippen. De rijke boer was woedend en Leentje, die misschien het kippenhok niet goed had gesloten, moest het ontgelden. Hij wou haar met een stok slaan, maar Lode lichtte de hardvochtige man een voetje zodat deze met de neus tegen de grond vloog. Hij greep z'n zus bij de arm en sleurde haar mee het erf af. Lange tijd liepen ze zo hard ze konden en zonder eens om te kijken. Uitgeput en hijgend kwamen ze in het midden van het dorp. Ze gingen de kerk binnen om O. L. Vrouw om hulp en bijstand te smeken. Toen ze een tijd gebeden hadden, sloeg Lode z'n arm om de tengere schouders van z'n zus en fluisterde.

— Leentje, we gaan naar grootmoeders hutje. Het is oud en vervallen en oom Nand heeft er alle huisraad uit weggenomen, maar alles is beter dan terug te keren naar die wrede, gierige man. We zullen werken en samen zullen we de hut weer opknappen.

— Ja, dat doen we, juichte Leentje.

Het huisje, waar ze eens met grootmoeder hadden gewoond, was erg vervallen en het kostte hen enige moeite eer ze de deur open kregen. Enkele dorpelingen hadden de kinderen nageoogd en toen ze zagen dat Lode en Leentje de hut binnen gingen, kwamen ze vlug met enkele potten en pannen en voedsel voor enkele dagen. Iedereen hield van de kinderen en iedereen wilde hen helpen. Lode en Leentje werkten nu in de dag bij de boeren in de buurt en 's avonds gingen ze samen naar huis. Ze hadden weldra een beetje geld om hun huisje te schilderen en bloemen te planten. Ze waren heel gelukkig. 's Zondags gingen ze een zieke bezoeken of werden ze door een vriendelijke buurvrouw uitgenodigd. Bleven ze thuis, dan vertelden ze elkaar de mooie sprookjes die grootmoeder hen eens had verteld of ze zongen hun liederen, net als voorheen.

Een verhaal van WINNIE. *Geïllustreerd door REF*

ZO gingen zomer en herfst voorbij en weer was de winter in het land. Het was bijtend koud en een nijdige wind blies uit het noordoosten. Op de smalle zandweg die van de stad naar het dorp leidde, liep er een grote, flinke man. Hij droeg een brede, zwarte kapmantel die aan een kant werd opgelicht door de punt van z'n lange degen. Bij het begin van het dorp bleef hij staan en keek even rond. Hij ontwaarde een boerderij en klopte op de grote, zware poort. Het was de hoeve van de oom van Lode en Leentje. Na een ruime poos werd er een venstertje op een kier geopend en een barse stem riep :

— Wie is daar? Wie komt me zo laat nog storen?

— Ik ben een reiziger en zoek onderdak voor de nacht. Laat me binnen.

— Ik denk er niet aan! Er zwerven te veel rovers en bandieten rond. Ik doe niet open.

— Wees niet bang. Geef me een hoek in je schuur, wijn en brood en ik zal je er voor betalen.

— Neen! Denk je dat ik lust heb om door een zwerver vermoord te worden? Ga elders onderdak zoeken. Je kan misschien aan de hut van mijn neefjes aankloppen, die zullen wel zo gek zijn je binnen te laten.

*

DE man in de brede, zwarte kapmantel stapte door het slapende dorp tot aan de rand van het bos en daar zag hij het huisje van Leentje en Lode. Hij hoorde kinderstemmen zingen.

— Hier moet het zijn, dacht hij.

Hij klopte zacht op de deur, het lied brak af en een knaap opende de deur.

— Wenst u iets, mijnheer? vroeg een schuchtere stem.

— Mag ik binnen komen? Ik ben een reiziger die moe is en honger heeft.

— Ja, kom binnen, zeiden Lode en Leentje als uit een mond.

— Veel kunnen we u niet bieden, maar er is nog brood en een stuk spek. Ik zal het vlug bakken, zei Leentje. Zet u intussen bij de haard.

De man glimlachte. Hij lei z'n hoed, mantel en degen af en zette een zware zak op de grond. Leentje en Lode bekeken hem bewonderend. Ze vonden dat hij een echte heer was en zulke mooie kleren droeg. De reiziger at smakelijk het brood en het spek en dankte de kinderen hartelijk voor het lekker maal.

— U kunt hier slapen, mijnheer, zei Lode. Het is maar een strozak, meer hebben we niet. Leg u dicht bij de haard, dan zult u heel de nacht warm hebben.

— En waar slapen jullie?

— Op zolder in het hooi. O, bekommer u niet om ons, we zijn het gewoon. Toen we bij oom waren moesten we ook 's winters in de schuur op de grond slapen; dat was veel erger.

— Blijf nog even hier en vertel me iets over jullie leven. Hebben jullie geen ouders meer?

VERVOLG BLZ. 14

Twee kinderen en een mooie prins

VERVOLG VAN BLZ. 13

LODE en Leentje namen weer plaats bij het haardvuur en vertelden de mooie reiziger heel hun geschiedenis. Het was al laat toen ze naar de zolder trokken en ze sliepen onmiddellijk in...

★

STIL en voorzichtig daalden ze de volgende morgen de ladder af. Ze wilden hun gast vooral niet wekken... maar de woonkamer was leeg. De reiziger was reeds vertrokken. Bij de haard vonden ze een mooi koffertje en daarop lag een briefje. Leentje en Lode konden echter niet lezen en daarom gingen ze met hun vondst naar de pastoor. Deze laatste las luidop : « Ik laat dit koffertje hier om Leentje en Lode te belonen voor hun goedheid. Ik vraag hen, heel hun leven, de armen en de ongelukkigen te helpen waar zij kunnen ». De pastoor opende het koffertje en zie... het zat boordevol goudstukken !

De pastoor bracht de kinderen naar de deken, die in de naburige stad woonde, en hier vonden zij een tweede tehuis. De deken zorgde er voor dat Lode en Leentje naar school konden gaan en 's avonds hielp hij hen al het verzuimde in te halen. Broer en zus leerden flink en groeiden op tot flinke jongelui. Twee jaren verliepen en op een namiddag, het was in de zomer, reed er een prachtige koets met zes paarden bespannen door het dorp en tot voor het huisje aan de rand van het bos. Een edelman stapte uit en klopte op de deur van de hut. Ze bleef gesloten en alles was stil. Enkele dorpelingen die de koets nieuwsgierig gevolgd waren, leidden de edelman naar de dorpspastoor.

— Kan U me nieuws geven over Leentje en Lode ? vroeg de edelman.

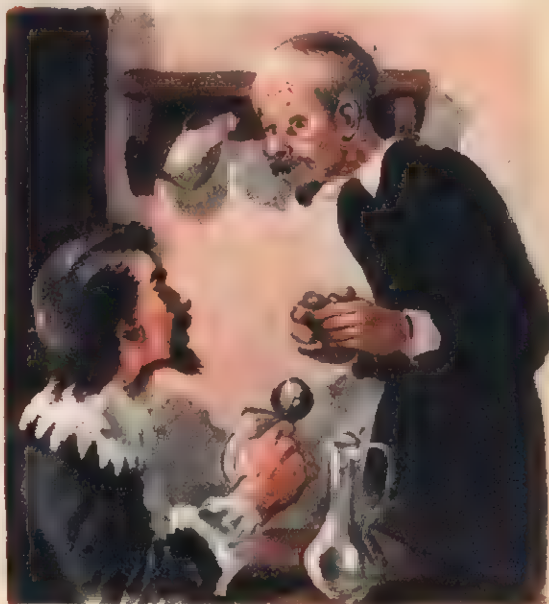
Ja, dat kon de dorpsherder natuurlijk. Hij schonk de edelman een beker lekkere wijn en stapte dan in de prachtige koets die naar de stad reed. Intussen vertelde de edelman dat hij eens uit het land was verbannen, op 'n winteravond eenzaam door het dorp was gekomen en onderdak en voedsel had gekregen bij de twee arme maar goedhartige kinderen.

— Mijn vijanden zijn verslagen, ik ben weer rijk en machtig en daarom wil ik me om Leentje en Lode bekommeren. Ik neem hen mee naar mijn paleis, ik zal goed voor hen zorgen en hen heel gelukkig maken.

★

LEENTJE en Lode juichten van vreugde toen zij in de statige edelman hun gast voor een nacht herkenden. Met beide handen namen zij z'n voorstel aan al kostte het hen enkele traantjes de goede deken en ook hun geboortedorp te verlaten.

Ze stegen in de prachtige koets en reden naar het mooie kasteel van de edelman, een prins van koninklijken bloede. Daar bleven ze en ze waren er heel gelukkig. Wil je nog meer weten? Lode werd later generaal, Leentje bleef bij de prins tot aan diens dood en trok zich daarna terug in een klooster. Toen ze stierf werd zij door al de kloosterzusters en door al de mensen uit de omgeving beweend.

SNEL DAMHERT *is verdwenen*

Buffalo Bill doet zijn woord gestand en keert terug naar het dorp van de Cheyennes, waar de dood hem wacht.

PAE-HAS-KA *houdt zijn belofte*

ENKELE ogenblikken later bereikte een ruiter, grijs van het stof, de ingang van het dorp. Gomez zuchtte van opluchting toen hij zag dat het Cody niet was. De ruiter sprong van zijn paard en liep naar de raad van de grijsaards, voorgezeten door Grijze Beer. « Welk nieuws brengt Wolvenmuil me ? vroeg de sachem. « De Grote Wakonda zegene Grijze Beer ! antwoordde de ruiter. Wolvenmuil verliet zo pas vijf van zijn broeders die, in gezelschap van Pae-Has-Ka, naar hier toekomen. » Er volgde een diepe stilte, dan kwamen de tongen los. De krijgers waren erg benieuwd en Grijze Beer bewonderde de moed van Pae-Has-Ka... Witte Valk van zijn kant was uiterst tevreden terwijl Gomez zijn woede nauwelijks kon verbergen. « Het is haast niet te geloven ! mompelde hij. Buffalo Bill is beslist gek geworden dat hij zonder escorte hierheen durft komen ! »

HIJ dacht nog na over de geheimzinnige reden die Buffalo Bill er toe bewogen had alléén naar de Cheyennes te komen, als deze verscheen. Hij was niet gewapend. Hij sprong van zijn paard en stapte vastberaden op Grijze Beer toe. « Ik groet de grote sachem, zei hij met klare stem. Het was net alsof er een glimlach over het marmeren gelaat van de oude Indiaan gleed, dan was het opnieuw streng en roerloos. « Heeft Pae-Has-Ka mijn woorden aan de blanke chef overgebracht ? vroeg hij. En hebben de Bleekgezichten die al strijdend stierven een begrafenis gekregen ? » Buffalo Bill knikte instemmend. « Pae-Has-Ka is moedig ! vervolgde de grote sachem, maar hij is de hardnekkige vijand van de Cheyennes... »

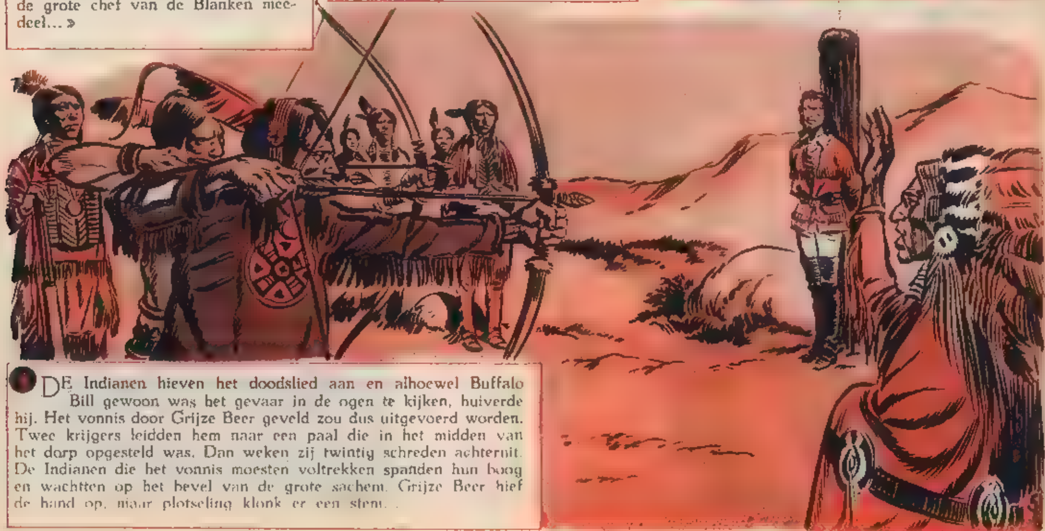

PAE-HAS-KA verfoeit de oorlog, maar het is zijn plicht aan de kant van zijn blanke broeders te staan ! » antwoordde Buffalo Bill kalm. Dit fier antwoord beviel Grijze Beer. « Pae-Has-Ka is geen lafaard, vervolgde Buffalo Bill, en zal moedig het lot dat de Cheyennes hem gereserveerd hebben aanvaarden. Maar zou Grijze Beer zo vriendelijk willen zijn eerst naar de vredesvoorstellen te luisteren die ik hem in naam van de grote chef van de Blanken meedeel... »

BIJ deze woorden sprong Gomez te midden van de kring der wijzen. Zijn gelaat was krampachtig vertrokken van woede en onrust. « Luister niet naar hem ! schreeuwde hij. Zien jullie niet dat hij jullie wenst te misleiden ? Ter dood met Pae-Has-Ka ! » Met een gebaar gebood Grijze Beer stilte. Zich tot Buffalo Bill wendend sprak hij : « Waarom deelde Pae-Has-Ka ons deze voorstellen niet zes of zeven manen geleden mee ? Toen was het de Cheyennes nog mogelijk vriendschap te sluiten met de Blanken. Nu is het te laat. Mijn krijgers spannen zich in om de oorlog tegen de Blanken te winnen en nu is de tijd gekomen dat Pae-Has-Ka zich gereedmaakt om te sterven. We eerbiedigen zijn moed, hij zal niet aan de folterpaal gebonden worden en hij zal ook zijn haar mogen behouden. »

DE Indianen hieven het doodslied aan en alhoewel Buffalo Bill gewoon was het gevaar in de ogen te kijken, huiverde hij. Het vonnis door Grijze Beer geveld zou dus uitgevoerd worden. Twee krijgers leidden hem naar een paal die in het midden van het dorp opgesteld was. Dan weken zij twintig schreden achteruit. De Indianen die het vonnis moesten voltrekken spanden hun boog en wachtten op het bevel van de grote sachem. Grijze Beer hief de hand op, maar plotseling klonk er een stem...

(Wordt voortgezet.)

DE — SPOORPIRATEN

DOOR

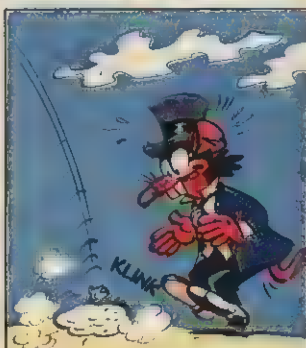
Met ongeduld wacht Anthraciet op z'n twee

...langers die zo juist een brandkist hebben geledigd...

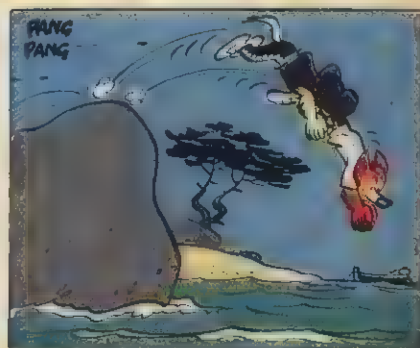

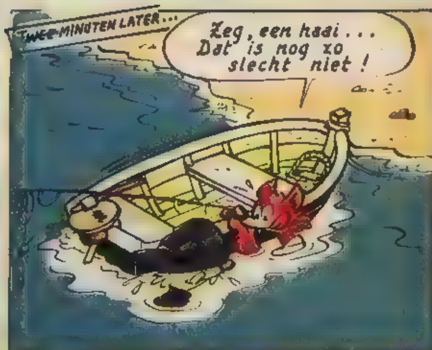

(Wordt voortgezet.)

Marc Larcher en de Amerikaan Mulligan zoeken naar een [illegible] die door de Japanners op een eiland verborgen werd, maar [illegible] een geheime Japanse organisatie wenst deze schat in handen te krijgen. Te San Francisco zoekt Marc een zekere Antonelli.

Op het spoor van ANTONELLI

DE naam van de Tucker-garage schitterde in rood neonflitslicht boven de Neville Road. Het was een reusachtige hall die dag en nacht open bleef en waar de wagens bij tientallen tegelijk in en uit reden. Een indrukwekkende batterij automatische benzinepompen stonden naast de poort. Onder de grote glazen koepel hingen er blauwe rookwolken en de geur van benzine. Motors ronkten en knalden, portieren werden open en dicht geslagen, een hele reeks werktuigkundigen in grijze overall en met grijze pet op werkten te midden van die onbeschrijflijke wirwar. Marc liep naar het groot glazen receptiebureau.

— Werd deze wagen door U verhuurd ? vroeg hij en stak de bediende het papier onder de neus waarop hij het nummer van de auto van Antonelli had genoteerd.

Met tegenzin keek de vrouw op van de steekkaarten, die ze kontroleerde, en wierp een verstrooide oogslag op het papier.

— Ja, dat denk ik, zei ze. En waarom ?

— Kunt U mij het adres geven van de man die deze wagen huurde ?

De bediende wierp Marc een wantrouwige blik toe en schudde ontkennend het hoofd.

— Onmogelijk, behalve wanneer U van de politie bent.

— Ik bid U, geef me het adres. De man in kwestie is een vriend die ik sedert de oorlog niet meer heb ontmoet. Daareven kruiste ik hem. Hij zat aan het stuur van de wagen die U hem hebt verhuurd. Ik zou graag weten waar hij woont. Hij heet Antonelli.

— Een ogenblikje dan, vermits het een van uw vrienden is...

Uit een kast nam ze 'n groot dossier. Ze bladerde er in en Marc zag hoe haar gelaat plotseling van kleur veranderde en haar ogen groot en rond werden van verbazing.

— Wie was er zo onbeschaamd een bladzijde uit dit register te scheuren ? riep ze rood van verontwaardiging.

De andere bedienden keken verbaasd op. Marc voelde dat de ramp nabij was. Op zuurzoete toon wisselde de bediende nog enkele opmerkingen met haar kollega's en kwam dan naar hem terug.

— De bladzijde waarop dit adres werd genoteerd is uit het boek gescheurd, zei ze. Het spijt me erg, maar ik kan U niet helpen. Ik vraag me af welke idioot dat heeft gedaan... Het is nog maar pas gebeurd... Minder dan een uur geleden was dit boek nog helemaal in orde !

Marc onderdrukte een verwensing. De Samoeraï waren hem dus voor geweest. Een van hen had beslist een bediende omgekocht om de gewenste inlichting te verkrijgen en om deze volledig te doen verdwijnen. Zij hadden dus geraden, dat de zeeman vroeg of laat naar de garage zou komen en daarom hadden ze ieder spoor van Antonelli willen uitwissen. Larcher dacht een ogenblik na en vroeg dan aan de bediende :

— Kwam er geen Japanner naar het receptiebureau tussen het ogenblik, waarop U het boek voor de laatste keer intakt hebt gezien, en mijn komst ?

— Niet bij mij, ik zal het eens vragen aan mijn kollega's.

Na een tijdje keerde ze weer terug.

— Neen, niemand van hen heeft een Japanner bediend, maar Lucie beweert dat zij een Japanner in gesprek heeft gezien met Maggy, nu ongeveer een half uur geleden. Jammer genoeg is de dienst van Maggy om en ze is tien minuten geleden naar huis gegaan. U hebt werkelijk geen geluk.

— Kan U mij het adres van Maggy geven ? vroeg Marc die trappelvoette van ongeduld. Hij moest bidden en smeken om de gewenste inlichting te krijgen. Eindelijk was het dan zo ver. Hij stormde naar buiten en riep een taxi.

— Ik hoop maar dat ik die Maggy aantref en ze mij niet op een dwaalspoor hebben gezonden, dacht hij, terwijl de wagen snel door de straten gierde.

Maggy in kwestie woonde aan het andere stadseinde. Het duurde lang vooraleer hij werd toegelaten in een tamelijk somber ontvangstsalon. Een ruime poos verliep. Alles was stil in het grote huis. Toen vernam Marc, die een scherp geoefend oor had, een lichte aarzelende tred in de hall. Daar was beslist iemand die voor de deur bleef staan... Marc had de indruk dat men hem doorheen het sleutelgat bekeek. Het volgend ogenblik trok hij de deur reeds wijdopen. De vrouw die in twee geplooid achter de deur stond, gilde van schrik en verbazing en richtte zich vliegensvlug op. Ze wou vluchten, maar daartoe kreeg ze de tijd niet. De zeeman greep haar bij de polsen en duwde haar zonder komplimenten in het salon. De deur gooide hij met een krachtige schop in het slot.

— U bent Maggy Croft, nietwaar ? vroeg hij met scherpe stem.

De vrouw beefde van schrik en trachtte haar zelfbeheersing terug te krijgen. Ze gelukte daarin echter niet.

— Hoeveel heeft men U gegeven om bij Tucker het blad uit het register te scheuren, Maggy Croft ?

— Ik... ik... begrijp niet, hakkelde ze en ze werd erg bleek.

— Snap je me werkelijk niet ? Zal je het misschien beter begrijpen als de politie je vingerafdrukken op het blad vindt en je kollega's, die je gezien hebben, zal ondervragen ?

— Dat... dat is niet waar... Mijn kollega's liegen... Ze kunnen me niet gezien hebben, vermits ik...

Ze brak plotseling haar zin af want ze begreep dat ze in de val gelopen was. Ze kneep de lippen op elkaar en was misschien van plan geen woord meer te zeggen, maar Marc liet niet los.

— U kan weigeren alles te zeggen, bulderde hij, maar het leven van een man staat op het spel. Als U blijft zwijgen dan veroordeelt U hem terdood. Dan maakt U zich medeplichtig aan een moord.

Maggy Croft begon te snikken. Ze was nu werkelijk heel bang geworden.

— Ik weet niet hoeveel men U gegeven heeft om die bladzijde uit het register te scheuren, maar ik geef U het dubbel indien U mij het adres geeft dat er op stond. En vertel me niet dat U het niet weet en dat U het adres niet kent. Ik ben er van overtuigd dat U het gezien hebt alvorens het te vernietigen, want ook om het te vernietigen heeft men U duur betaald, nietwaar ?

Maggy Croft voelde zich als het ware gevangen in de stalen blik van de zeeman. Ze klappertandde en murmelde heel vlug tussen de tanden iets dat Marc niet verstond. Ze moest het dus herhalen :

— Hotel Albany, South Avenue. Het nummer herinner ik me niet meer... Marc slaakte een zucht van verlichting. Eindelijk had hij de gewenste inlichting in de hand. Er was intussen helaas heel veel tijd verlopen en hij verloor nog kostbare minuten om een taxi te zoeken. Eindelijk vond hij die dan. Hij gaf het adres aan de chauffeur en vroeg hem zo snel mogelijk ter bestemming te brengen. En terwijl de auto in snelle vaart de stad inreed, voelde Marc een vage onrust in zich opkomen. Het was nu volledig donker, de vele lichten weerspiegelden in het glad asfalt, nat van de regen....

★

Hotel Albany was groot. Uit de zwarte voorgevel keken de kleine, helverlichte vensters als patrijspoorten op de straat uit. In de ontvangsthall stonden groene planten. Een grote, kaalhoofdige man las een krant en keek even op toen Marc binnen kwam.

— Is mijnheer Antonelli hier ? vroeg Marc met haast toegeknepen keel.

De man keek even naar het bord waaraan de sleutels hingen.

— De sleutel van mijnheer Antonelli is er niet, hij moet dus thuis zijn. Ik geloof trouwens dat ik hem daar straks heb zien binnen komen....

— Heeft er reeds iemand anders naar hem gevraagd ?

De portier dacht een ogenblik na, trok aan zijn oor en antwoordde dan :

— Neen, niemand !

Marc kon nauwelijks een kreet van vreugde onderdrukken. Hij was dus als eerste aan het doel gekomen. De Samoeraï waren hem niet voor geweest !...

Volgende week :

DE VALSTRIK

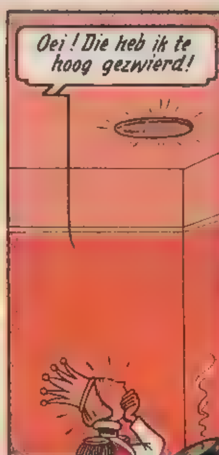
DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

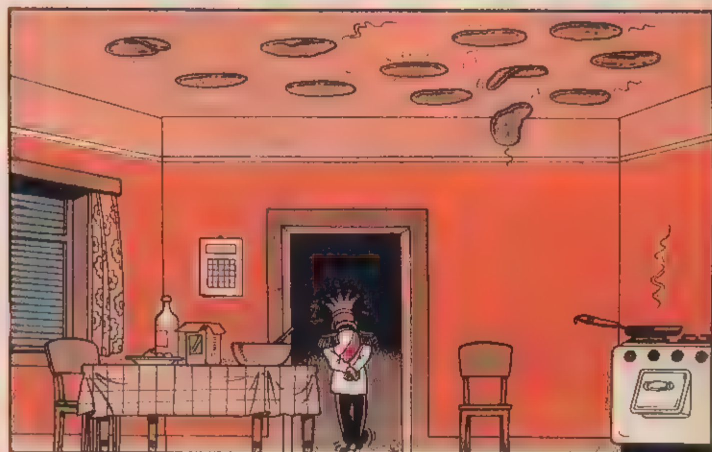

HERRIE OP BAAN 7

Een volledig tekenverhaal door J. GRATON

Op baan nummer 7 rijdt een « Vaillante » in volle vaart naar het zuiden

Michel Vaillant zit achter het stuur van de nieuwste wagen van de Vaillant-fabrieken. Hij maakt een proefrit ter gelegenheid van een bezoek dat hij wil brengen aan zijn oom Benjamin Vaillant, die te Marseille een kleine transportmaatschappij uitbaat. Oom Benjamin is een goed man, maar laat niet dikwijls van zich horen...

13 uur. Michel komt ter bestemming aan.

Hm ! Benjamin zou zijn poort wel eens mogen laten vernieuwen !

Benjamin ! Oom Benjamin! Hohé! Is hier niemand ?

Wel, jongen, waar ga je heen ?

Ik breng wat eten aan mijnheer Benjamin... Moeder maakte het voor hem klaar...

Oom Benjamin Vaillant woont achter in de garage. Hij is erg verouderd in de vier jaar dat Michel hem niet meer heeft gezien...

Dag, Michel. Je bent een hele kerel geworden ! Ja, wij de ouderen moeten onze plaats afstaan aan de jongeren !

Wat hapert er, oompje ?

De jongste tijd heeft oom Benjamin niets dan tegenslag gekend. Zijn zaken vlotten niet meer. Hij heeft zijn huis moeten verkopen, en er blijft hem slechts één enkele camion over. Gelukkig is die in goede staat. Alle kleine transportondernemingen werden geruïneerd door een machtige trust uit Marseille, die hen al hun goede klienten heeft afgenomen. Vandaag zit oom Benjamin zonder bestelling, en hij moet binnen drie dagen een aanzienlijk bedrag betalen. Zijn twee laatste chauffeurs hebben hem de avond te voren in de steek gelaten. Oom Benjamin is totaal ontmoedigd.

Maar waarom sprak je er niet over met vader ? Wij hebben gedacht dat je zaken goed gingen...

Ba... Mijn broer heeft genoeg zorgen met zijn eigen zaken...

DRINNG

DRINNG

Hallo ? Ja, hier Benjamin... Goede morgen, mijnheer Maurin... Het is vriendelijk van u aan mij te denken... maar ik heb het druk voor het ogenblik... Het zal niet mogelijk zijn... Het spijt me. Nogmaals dank.

Ik heb een reis naar Parijs moeten weigeren, want ik heb geen chauffeur meer.

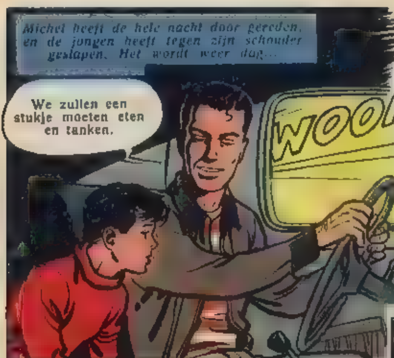
Maar dat is toch niet mogelijk ! Ik kan die camion wel besturen... Telefoneer opnieuw naar Maurin, en zeg dat je het tòch doet.

En ik zou graag met je meegaan, mijnheer Michel.

Benjamin is er in geslaagd een nieuwe lading te vinden ook voor de terugkeer uit Parijs, want een camion die zich naar een stad begeeft, vermijdt het leeg te moeten terugkomen. Ook de terugkeer moet een zaak zijn. Na aflevering van de bestelling voor Parijs zal Michel zich onmiddellijk naar een schrijfmachinefabriek moeten begeven om een lading machines naar de haven van Marseille te brengen. Oom Benjamin vat weer moed...

Deze zaak zal me weer uit de penarie kunnen halen. Dank je, Michel !

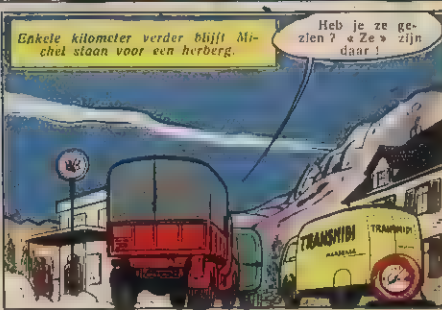
Ik hoop dat alles vlot zal verlopen !... Vooruit, jongen, klim maar in de kabine !

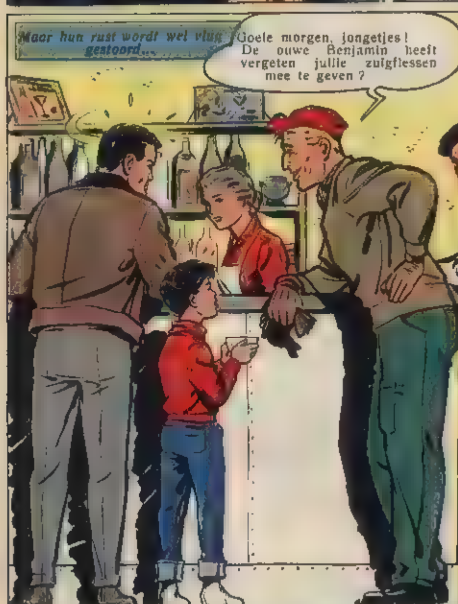

Michel heeft de hele nacht door gereden, en de jongen heeft tegen zijn schouder geslapen. Het wordt weer dag...
We zullen een stukje moeten eten en tanken.
WOOIN

WOOOIN-WOOOIN
Ha, ga maar voor !

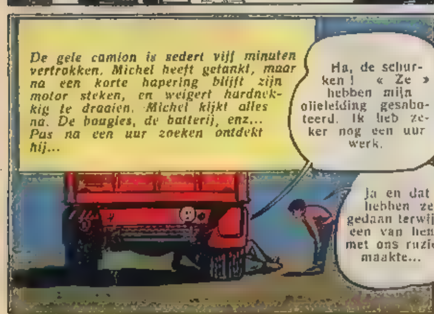

Wie zijn deze mensen?
Wel, dat zijn schurken van die bende van Marseille. Al hun chauffeurs zijn bandieten !

Enkele kilometer verder blijft Michel staan voor een herberg.
Heb je ze gezien ? « Ze » zijn daar !
TRANSMIDI

Maar hun rust wordt wel vlug gestoord...
Goede morgen, jongetjes ! De ouwe Benjamin heeft vergeten jullie zuigflessen mee te geven ?

Wat wil je daarmee zeggen ?
Zwijg ! « Ze » hebben toch altijd het laatste woord !

Tegen hen kan men niets ondernemen. Hun maatschappij is waarlijk té sterk... « Zij » zijn meester van de baan.

De gele camion is sedert vijf minuten vertrokken. Michel heeft getankt, maar na een korte hapering blijft zijn motor steken, en weigert hardnekkig te draaien. Michel kijkt alles na. De bougies, de batterij, enz... Pas na een uur zoeken ontdekt hij...
Ha, de schurken ! « Ze » hebben mijn olieleiding gesaboteerd. Ik heb zeker nog een uur werk.
Ja en dat hebben ze gedaan terwijl een van hen met ons ruzie maakte...

Eindelijk kunnen Michel en de jongen weer hun reis verder zetten. Op het ogenblik dat zij Parijs binnen rijden, zien ze de gele wagen weer naar het zuiden terugkeren.
Ha, had ik maar een ogenblikje tijd !
LYON MARSEILLE
TRANSMIDI
MARSEILLE

Na zijn lading ter bestemming te hebben gebracht, begeeft Michel zich naar de fabriek om de nieuwe lading in ontvangst te nemen.

Wat?... U?... Maar... uw kollega's zijn ons toch komen zeggen dat u een ongeluk heeft gehad, en dat zij in uw plaats kwamen... Ik heb hen de waar megegeven!

WAT? En ze hebben ons gekruist met *onze* lading aan boord!

Wat zal mijnheer Benjamin nu zeggen? We kunnen toch niet leeg terugkeren...

!?!

Neen! Wacht maar even! Klim in de kabine!

Razend zet Michel de achtervolging in. Hij wil kost wat kost de gele wagen inhalen.

ROOAAR

De lege camion rijdt zo hard hij kan...

?!

In het doorgaan stoppen ze weer voor de herberg waar hun vijanden hun wagen saboteerden.

Heb je de camion van de mannen van de « Transmidi » gezien?

Ja, hij is hier vijf minuten geleden voorbij gereden zonder te stoppen...

In twee woorden vertelt Michel hoe zijn lading werd gestolen. Al de andere chauffeurs waren vroeger reeds het slachtoffer van de Marseillese bende, maar deze maal hebben ze er genoeg van...

Vooruit, jongeman! Ga hen achterna en houd ze tegen! Wij volgen!... Iedereen naar zijn wagen... Dat wordt de afrekening!

Vooruit! Sneller! We halen ze in!

Enkele kilometer verder verplicht Michel de gele wagen te stoppen...

En geef me nu maar vlug mijn lading!

Ha! Ha! Ha! Je houdt ons voor amateurs! Wel goed, maak de baan vrij!

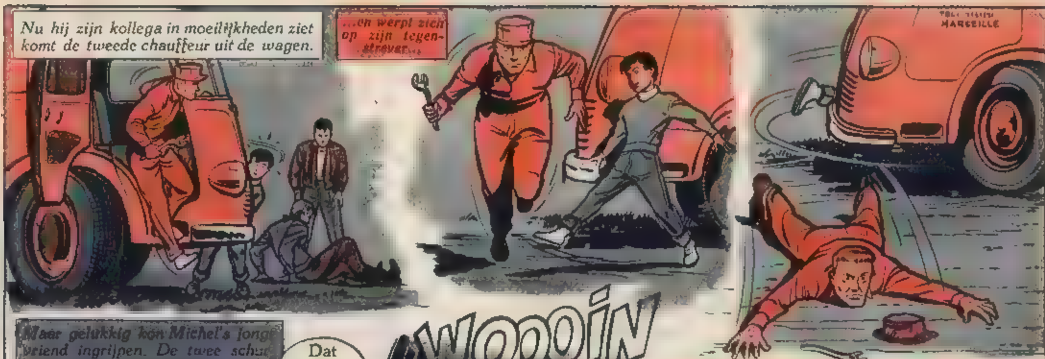
TRANS

NEEN!

Neen? Wacht even, ventje...

Een man grijpt Michel bij de keel...

Maar hij wist natuurlijk niet dat Michel een uitstekend judo beoefenaar is...

Volgende week : FERNANDO CORTEZ.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

BRUGHE, DIE SCONE

WAS de Middellandse Zee een centrum van handel en welvaart, men kan hetzelfde zeggen van de trotse en fiere Hansasteden uit het noorden : Hamburg, Bremen, Lübeck, Riga, Dordrecht, Groningen, Nijmegen, Roermond, Stavoren. De parel van de Hansasteden uit het westen was Brugge, de hoofdstad van het graafschap Vlaanderen. We brengen een bezoek aan « Brughe die scone » omtrent het jaar 1300.

I. — LANGS HET ZWIN

GIOVANNI VILLANI was een Florentijn. Hij reisde veel en kwam voor het eerst naar Brugge toen hij vijf en twintig jaar was. Met zijn schip voer hij door de brede zeearm, het Zwin, vandaag nog slechts een uitgestrekte zandbank. Hij wierp het anker te Sluis, toen een zeehaven en voer dan langs het Reiekanaal, dat Dante zou bezingen, voorbij het nijvere Damme en kwam ten slotte in. .

II. — ... BRUGGE

VILLANI had geen ogen genoeg om de prachtige hallen en het belfort, waaraan de laatste hand werd gelegd, te bekijken en te bewonderen. Dertig naties hadden hun vertegenwoordigers in de stad en de Vlaamse magistraten spraken zes talen. En wat een markt ! Daar kon men planten uit China vinden, bont uit Rusland, honig uit Portugal, olie uit Spanje, dadels uit Afrika, parfums uit Turkije en wol uit Engeland. Men zag er wisselagenten die geld omwisselden en in de rekenkunde zeer beslagen waren. De Duitsers, handelaars uit het Oosten of Oosterlingen, discuteerden met de Lombarden. Overal was er leven, overal was er kleur !

III. — DE LEEUW EN DE LELIE

VILANNI merkte op, dat de rijke patriciërs het schild van de koning van Frankrijk, blauw met de gouden lelie droegen, de ambachtslui daarentegen droegen het schild van de graven van Vlaanderen : de zwarte leeuw op gouden veld. Hij vroeg om uitleg en vernam het volgende : de rijke lui met de lelie of Leliaards, hebben ons verraden, wij zijn de Klauwaarts die trouw blijven aan de oude graaf, Gewijde van Dampierre. Philips de Schone, koning van Frankrijk, heeft onze graaf gevangen genomen en het graafschap aan Frankrijk gehecht. Wij worden geregeerd door een Fransman. Het is de kanselier van de koning, Pierre Flote, die de zaak geïnspireerd heeft, maar de Klauwaarts.. Ssst !

IV. — DE BRUGSE METTEN

IN de nacht van 17 op 18 mei 1302 schrok Villani plotseling wakker. Er was rumoer in de straat. De Klauwaarts, onder leiding van Pieter De Coninck, deken van de wevers, en Jan Breydel, deken van de beenhouwers, maakten de Fransen in de stad een kopje kleiner. Philips de Schone riep al de ridders van Frankrijk te wapen en dit leger trok Vlaanderen binnen...

V. — DE SLAG DER GULDEN SPOREN

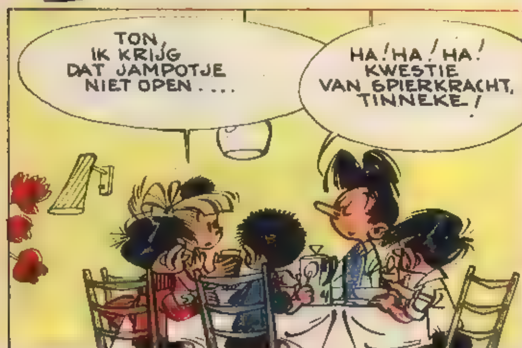
OP de Groeningekouter, nabij Kortrijk, op 11 juli versloegen de Vlaamse ambachtslui de trotse ridders van Frankrijk. Robert van Artesië werd gedood en Pierre Flote ook. Vlaanderen was vrij en de overwinnaars konden op het slagveld vijf honderd gulden sporen rapen. De Klauwaarts hadden overwonnen en vrolijk klonk hun strijdkreet « Vlaanderen de Leeuw ». Philips de Schone was razend van woede... Villani schreef deze boeiende geschiedenis op in een groot boek « Storie Fiorentine », Florentijnse historie.

(Wordt voortgezet.)

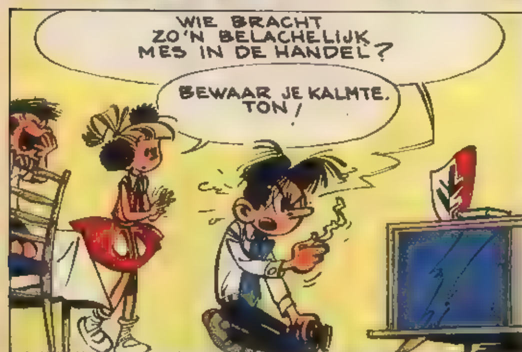
Ton en Tinneke

DOOR Franquin

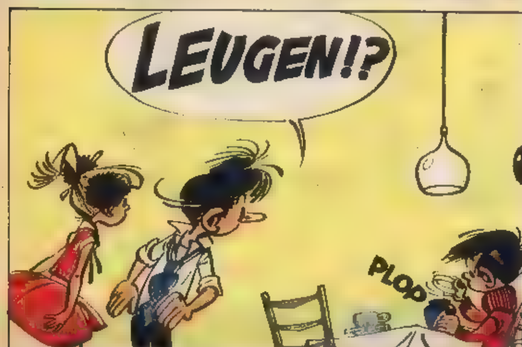

(Wordt voortgezet.)

HALLO, HALLO, HIER

LUC VARENNE

SPORT EN GELD

EEN Frans tijdschrift publiceerde enkele tijd geleden een artikel dat in de sportwereld veel stof deed opwaaien. Het handelde nl. over sport en geld en was geschreven door een man die daar alles over af weet en goed geplaatst is om de puntjes op de i te zetten.

Volgens deze man zijn er « dure » en nog veel « duurdere » renners. De duurste renners zijn Rik Van Steenbergen, L. Bobet en Anquetil. Deze renners « spelen niet mee » voor minder dan 25.000 B.F. of 200.000 F.F. Wanneer zij speciaal in de gunst staan van het publiek, stijgen deze cijfers nog. Steeds volgens dezelfde bron, stond L. Bobet in het jaar 1955 op het toppunt van zijn carrière en verdiende hij het meest.

Genoemd trio heeft nochtans niet het record : Fausto Coppi is de duurste renner ter wereld ! Op enige afstand volgen de Fransman Rivière, de Italiaan Baldini. Verder onze landgenoot Fred De Bruyne, Darrigade, Charly Gaul en Nencini. Deze vier renners ontvangen hetzelfde loon. De cijfers bewijzen dat Fred De Bruyne een knap renner is en dat hij de laatste jaren opgang maakte. Hij is nog maar 26 jaar en kan, naar onze bescheiden mening, de top bereiken. Fred maakt zich ernstig gereed voor de volgende Ronde van Frankrijk die nog steeds de meest populaire wedstrijd is, wedstrijd ook waarin de renners naam en faam kunnen verwerven.

Op de lijst volgen dan Hassenforder, Poblet, Koblet en verder Gauthier, Geminiani, Forestier, Bouvet, Bahamontès en Lorono. Nadien komen renners als Walkoviak, Bauvin, enz.

Wisten jullie dat een Italiaanse firma de renner Jacques Anquetil VIJFTIEN MILJOEN lire ofte een miljoen tweehonderd duizend B.F. en een auto heeft aangeboden om in Italië aan enkele klassieke wegritten deel te nemn ?

WE kunnen best verdragen dat de zon in het water schijnt en onze sportlui flink hun brood verdienen maar, iets moet ons toch van het hart : sport is nog iets anders dan louter geld en zou dat ook moeten blijven !

En er is nog iets : de werkelijke waarde gaat totaal verloren, men heeft er zelfs geen oog meer voor. Hopen geld worden uitgegeven voor een wielerwedstrijd terwijl er aan de andere kant zoveel geld ontbreekt om de honger te lenigen, om de geleerden, de dokters, de professors te betalen voor hun diensten die toch zoveel méér waarde hebben voor de mensheid !

DE KLEINE JUNGLE VAN HET GROENE DAL

21 DE GOUDGROENE SCHALLEBIJTER

VANDAAG stellen we een rasechte koene en sluwe jager voor, die nooit zonder buit naar huis komt. Kevers, slangen, wormen, niets ontsnapt hem. Zelfs voor een prooi die groter is, gaat hij niet uit de weg. Het is waar dat de goudgroene schallebijter volledig uitgerust is voor de jacht. Hij heeft lange, gespierde poten die geen vermoeidheid kennen. Zijn ogen puilen uit zijn kop en ze lichten hem over het gaan en het komen van het wild in. Zijn krachtige kaken zijn gemaakt om te verbrijzelen en te kauwen. De goudgroene schallebijter gaat er 's nachts op uit, niet omdat hij zoveel van nachtelijke wandelingen houdt, maar omdat de naakte slakken de gewoonte hebben pas 's avonds als het fris en vochtig is uit hun schuilplaats te voorschijn te komen. Hij is dus verplicht zich aan te passen aan de gewoonten van zijn prooi ! Overdag geniet onze jager, verscholen onder zijn steen, van een welverdiende rust.

Volgende week :
DE WATERSCHORPIOEN

TELECOMMUNICATIES

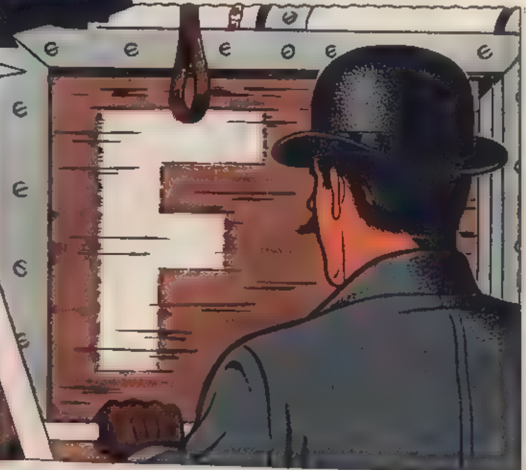
DE BELINOGRAAF

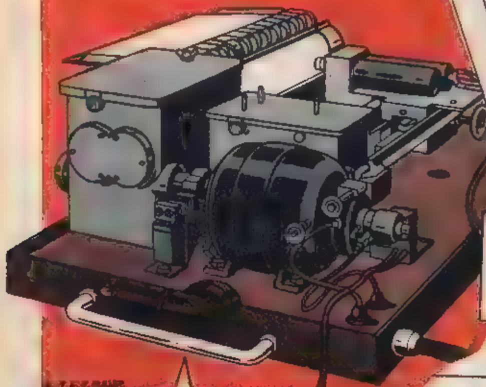

« KIJK ! Het is ongelooflijk ! »
Enkele heren kijken bewonderend naar een vreemdsoortige machine, waarin een wit blad papier steekt dat langzaam gevuld wordt met vlekken. Ten slotte ziet men een tamelijk klaar beeld verschijnen. Het gaat hier om een scheikundige reaktie. Op zichzelf niets eigenaardigs, maar... de scheikundige reaktie wordt geprovokeerd te Lyon en ontvangen te Parijs. Dat maakt de zaak dus heel wat ingewikkelder !

De eerste dienst voor grafische transmissie werd in 1855 in gebruik gesteld tussen Parijs en Lyon. De uitvinder was de Italiaan Caselli. Bij middel van een elektrische geleider bracht men de ontbinding te weeg van sommige zouten, waarin het papier (dat het beeld opving) was gedrenkt.

DE electro-scheikundige metode was echter niet perfekt en werd vlug terzijde geschoven. Het was Eduard Belin, die in 1905 voor het eerst dacht aan de mogelijkheid foto's over te seinen. « Hoe » wist hij toen echter nog niet. Op zekere dag zat hij in de metro aan het venster en las letter na letter een reklame op de muur van de tunnel geschilderd. En plotseling had hij het gevonden...

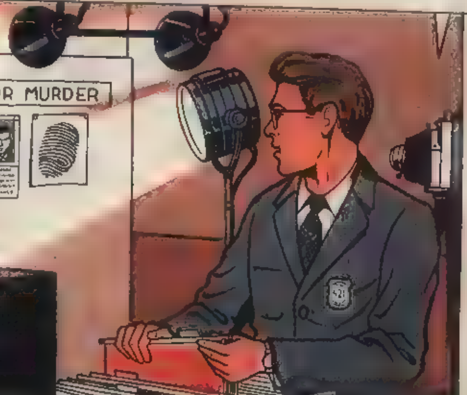

HET belang van de telefoto is groot, vooral dan voor de pers. Terzelfdertijd, als de kopij krijgt de krant nu de foto's die de gebeurtenissen illustreren. De politie gebruikt deze metode ook wel. Wanneer ze b.v. de foto van een moordenaar heeft en het een zeer dringend geval is, wordt deze als telefoto over heel het land en zelfs naar het buitenland gezonden.

DE eerste apparaten door Belin vervaardigd, bevatten een cylinder-rotatief. Daarop werd een blad bevestigd, waarop de letters in reliëf gedrukt stonden. Een safierpunt gleed steeds een enge spiraal vormend over het blad; ontmoette deze punt een reliëf, dan bracht zij een zeer gevoelige schakelaar in werking die de stroom naar de ontvanger zond. In de ontvanger bedrukte een lichtbron, onder de invloed van elektrische impulsies, het gevoelige papier dat op een draaiende cylinder was bevestigd en gesynchroniseerd was met de eerste. Thans vervangt een fotoelektrische cel de safierpunt. De fotoelektrische cel reageert niet op het reliëf, maar op een verschil van kleur. De radio-fototelegrafie, d.w.z. de transmissie van foto's bij middel van Hertzgolven, krijgt de laatste tijd meer uitbreiding en heeft beslist een mooie toekomst.

(Wordt voortgezet.)

JARI EN DE KAMPIOEN

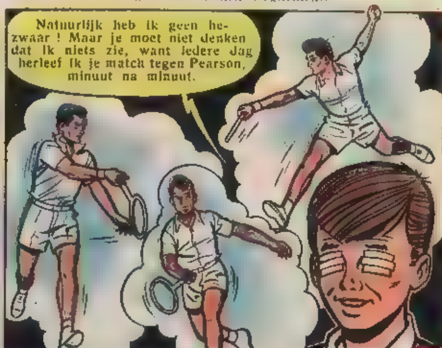

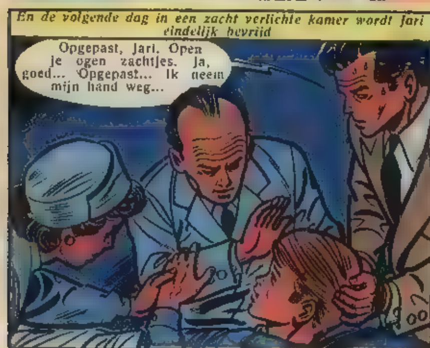
door RAYMOND REDING

Jimmy Torrent deelt zijn vriend Jari mee, dat men spoedig het verband van z'n ogen zal kunnen wegnemen..

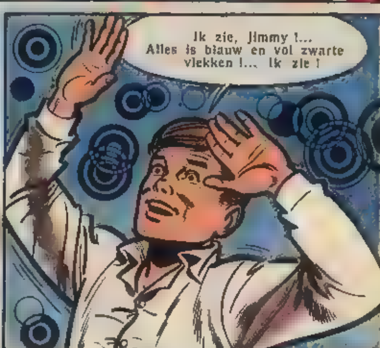

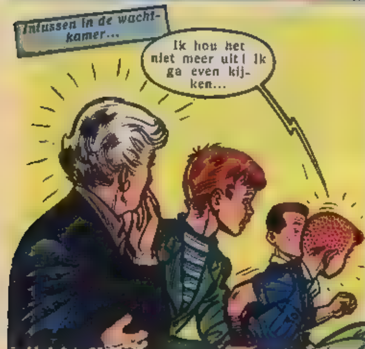

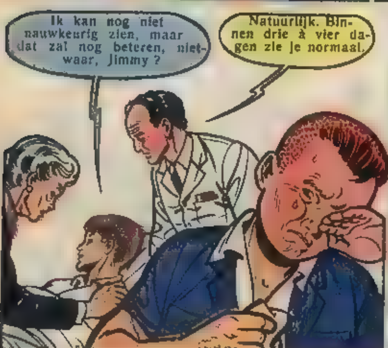

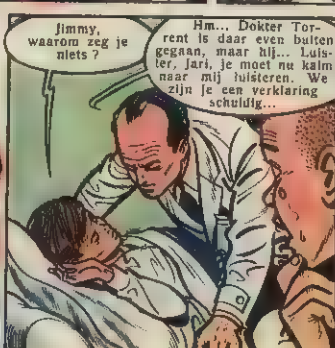

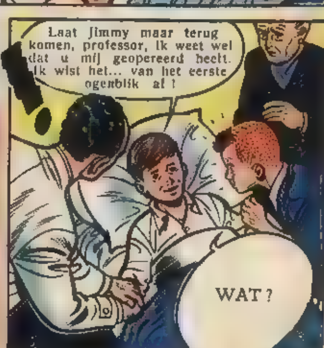

(Wordt voortgezet.)

OPERATIE JUPITER

door A.WEINBERG

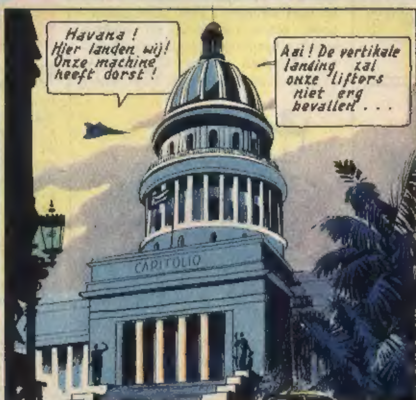

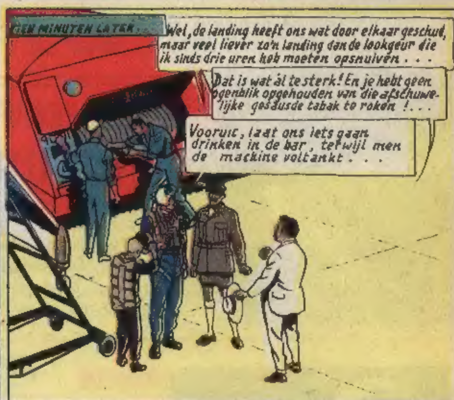
Van de aankomst van Dan Cooper op de hoogte gebracht, bereiden de bandieten alles voor om hem uit de weg te ruimen...

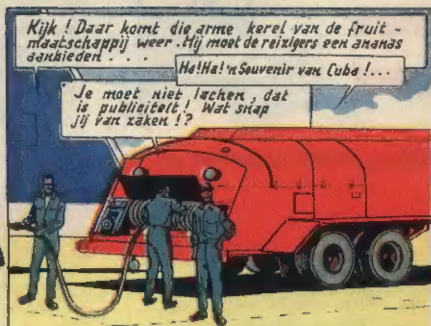

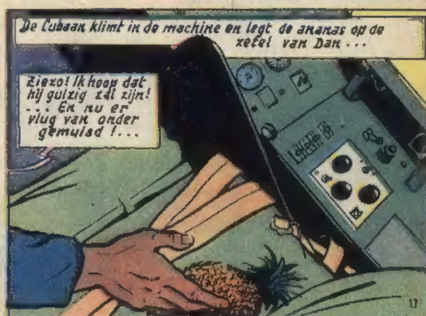

DE POSTILJON

DE MOOISTE SNORREN VAN ENGELAND

Honderd tachtig Engelsen die, naar zij beweren, de schoonste snorren dragen van het Verenigd Koninkrijk hebben een klub gesticht. Zij hebben John Roy als koning aangeduid en dit niet vanwege z'n naam, maar omdat zijn snor acht en veertig centimer lang is !

Weldra een nieuw tekenverhaal met de spannende avonturen van een knap racer. Nog wat geduld !

TE DIEP IN HET GLAS GEZIEN

EEN bende roodborstjes zaaide paniek in de dierentuin van Chicago. Ze kwetterden dat horen en zien verging, nestelden zich op de takken van een boom, maar konden blijkbaar hun evenwicht niet houden want ze schoven er telkens af. Dan vlogen de roodborstjes naar het meer, ze zweefden er over in zigzaglijn en weldra doken zij waarachtig allemaal kopje onder. Toen zij er weer uitkwamen en de waterdruppels van hun vlerkjes schudden, waren ze veel kalmer... Een klein onderzoek werd ingesteld en weldra werd uitgemaakt, dat de roodborstjes dronken waren. Zij hadden gegiste bessen gegeten. Foei, foei!

IN HUN HEMD NAAR DE MAAN !

DE mens van het voorhistorisch tijdperk schilderde zijn lichaam. Hij had geen hemd nodig. Later weefde hij zich een hemd uit vlas. De zijde kwam in onze streken pas in trek tijdens de Renaissance. Mag men de statistieken geloven, dan koopt 87 % van de mannen om de drie maanden een nieuw hemd. Moest men het katoenverbruik van Frankrijk allemaal op één rol kunnen persen die een breedte zou hebben van 1 m 40, dan zou die rol 570.000 km lang zijn of anderhalve maal de afstand van de aarde naar de maan !

VOOR JE PICK-UP!...

HET GELE TEKEN

De spannende avonturen van Blake en Mortimer te Londen ! Een indrukwekkende atmosfeer, levendig en boeiend !

Een volmaakte PHILIPS opname op microsillon 33 T.

DE TREIN VAN DE PRINS

TOEN koningin Elizabeth van Engeland en de hertog van Edinburg vorig jaar te Parijs op bezoek waren, kregen ze van het stadsbestuur een metro in miniatuur als geschenk voor prins Charles mee naar huis. Deze metro heeft vanzelfsprekend treintjes en ook twee fijn ingerichte stations. Een tijd geleden leende de prins zijn metro uit aan een salon voor miniatuurtreintjes. Op het ogenblik dat men de metro voor het oog van talrijke bewonderaars wou doen werken, hoorde men een hevige knal. De treintjes bewogen niet, het licht flitste niet aan. Wat een ramp! Hoe was het mogelijk dat er aan zulk een fraai speelgoed iets haperde? De reden was heel eenvoudig. De Engelse stroom is twee maal krachtiger dan deze voorzien voor de miniatuurmetro. Na een paar uren was de schade hersteld en konden de treintjes op Britse stroom rijden. Nu vraagt men zich echter af of prins Charles dan tevoren nooit geprobeerd heeft zijn treintjes te laten rijden?...

EI OM EI

DE stad New York schonk Aix-en-Provence een kist met fossiele eieren van de protoseratops en Aix stuurde daarop naar New York een prachtig dinosaurusei Het ene ei was blijkbaar het andere waard!

★

EEN zeventienjarig meisje werkzaam in een grote firma van zuivelwaren schreef haar naam en adres op een van de eieren die zij moest inpakken. Gedurende een hele poos dacht zij niet meer aan dat ei. Toen kreeg zij een brief uit Italië. De Romein die het Hollands ei had opgegeten zond haar z'n beste groeten.

DE SCHAT VAN DE ZEE

DE algen stijgen van dag tot dag in waarde. De Russen bereiden er een geneesmiddel uit om darmontsteking te genezen en in Amerika heelt men er zweren mee. Een Frans geleerde gebruikt algen om een produkt te bereiden dat bloedingen stelpt en. dat is nog lang niet alles! Men gebruikt algen om te stoken, men verwerkt ze in papierbrij, om teer en om filmen te vervaardigen. Men gebruikt de algen verder om een kleefstof te maken die 37 keer sterker is dan Arabische gom. Er zijn echter handen te kort om de algen op te halen. Amerika, Japan, Israël, Siam, Frankrijk vragen steeds meer jongelui die zich willen oefenen voor de jacht op de algen. Deze plant vormt inderdaad een ware schat en ligt voor het grijpen. Het is veel makkelijker algen op te halen dan een galjoen gevuld met goud en diamant, bovendien zijn er zoveel algen en... zo weinig galjoenen met goud gevuld!

T.V. LONDEN-MOSKOU

1 januari 1958 wordt een historische datum in de annalen van de televisie. Die dag inderdaad gaat de eerste duplex Londen-Moskou op antenne. Er werd een speciaal kabel voorzien van Moskou over Helsinki en Stockholm tot Londen. Op het programma te Moskou staan enkele dansen van de beroemde danseres Oulanova met het ballet van het Bolsjoïteater van Moskou. Te Londen zal Margot Fonteyn hetzelfde ballet uitvoeren als de Russische dansgroep.

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deven.

Publiciteit : PUBLIART

19-12-57

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

In de wereldpers verschenen berichten over de avonturen van onze helden...

ZAL DE RODE ZEE HET LICHAAM VAN RASTAPOPOULOS TERUGGEVEN?

Men herinnert zich de zaak van de « Sigaren van de Pharao » die de beroemde reporter Kuifje tegenover de aartsgenie van het kwaad, Rastapopoulos, stelde. Deze twee tegenstrevers hebben elkaar eens te meer ontmoet en eens te meer zegevierde Kuifje.

Maar men heeft evenmin een andere zaak vergeten, die van « De Blauwe Lotus », waar Kuifje weer te rekenen kreeg met een man die, naar ieders mening, voorgoed uitgeschakeld werd.

OFFICIEEL AFGESCHAFT IN 1815...

BESTAAT DE SLAVERNIJ NOG ALTIJD!

HET WACHTWOORD VAN DE SLAVENHANDELAARS IS " COKES IN STOCK "

Aan boord van de cargo « Ramona » heeft men negers ontdekt die voorbestemd waren om als slaven te worden verkocht te Mekka. Deze revelaties te midden van de twintigste eeuw heeft iedereen verontwaardigd.

Dank zij de schitterende tussenkomst van Kuifje weet men thans dat deze slavenhandel georganiseerd werd op internationaal plan door de gevaarlijke Rastapopoulos, de miljardair, de sluikhande-

medaanse godsdienst, die zich naar Mekka begaven, werden vervoerd door lucht- en zeevaartmaatschappijen die aan Rastapopoulos toebehoorden. In Arabië werden de agenten van Rastapopoulos van de aankoop van de « koopwaar » verwittigd door de laconische melding « Cokes in Stock ». Dit betekende, dat een bepaalde hoeveelheid gezonde mannen naar Djedda gebracht werden, waar deze dan zouden verkocht worden op een geheime slavenmarkt.

Aan boord van de schepen, die door de Rode Zee voeren had een eerste inspektie van de « stock » plaats. Alles zou

Deze passagiers van de « Ramona » zullen Kuifje en kapitein Haddock eeuwig dankbaar blijven omdat zij hen gered hebben van een droevig lot. Deze mensen zullen vrij blijven

BEN KALISCH EZAB NEEMT DE MACHT OPNIEUW IN HANDEN

MULL PASJA WAS DE ORGANISATOR VAN DE REVOLUTIE

MULL PASJA

KAPITEIN ALLAN DE HANDLANGER VAN RASTAPOPOULOS, OPGEPIKT DOOR EEN DEENSE CARGO

De sinistere kerel die, na te hebben gediend onder het bevel van kapitein Haddock overgelopen was naar Rastapopoulos, zal waarschijnlijk nooit meer de gelegenheid krijgen nog

STAATSGREEP TE NUEVO RICO

ALCAZAR VERDRIJFT TAPIOCA

Toen generaal Alcazar door zijn eeuwige tegenstander, Tapioca, verdreven werd...

EEN VRIJBUITERS-ONDERZEEËR IN DE RODE ZEE

VANWAAR KWAMEN DE VLIEGTUIGEN VAN BAB-EL-EHR?

EEN GENAAMDE DAWSON VERKOCHT VOOR REKENING VAN RASTAPOPOULOS VEROUDERD OORLOGSMATERIAAL

Men heeft ontdekt dat de vliegtuigen die gebruikt werden door sjeik Bab-El-Ehr bij zijn opstand tegen het wettig gezag van emir Ben Kalisch Ezab, geleverd werden door een zekere Dawson, de gewezen bevelhebber van de internationale politie van Sjanghai. Het was diezelfde verdachte figuur die vroeger Kuifje had uitgeleverd aan de Japanse bezettingstroepen. Sinds zijn terugkeer uit het Verre Oosten had hij in Europa een bloeiende zaak op touw gezet. Hij werkte voor rekening van Rastapopoulos, alias de valse markies di Gorgonzola, en had zich gespecialiseerd in de aankoop en verkoop van verouderd oorlogsmaterieel. Door opvallende aankondigingen in de pers zocht hij kliënten voor zijn waar. Wie handmitrailleurs,

IN DE U.N.O. VERGADERING

TALRIJKE AFGEVAARDIGDEN EISEN EEN INTERNATIONALE KONTROLE OP DE MAATSCHAPPIJEN DIE HET VERVOER VAN MEKKA-REIZIGERS VERZEKEREN

Het schandaal van de slavenhandel in de Rode Zee heeft grote ontzetting verwekt in heel de Westerse wereld. Woordvoerders van verschillende naties hebben in de U.N.O. geëist dat er energieke maatregelen zouden getroffen worden om een einde te maken aan de slavenhandel, die in strijd is met het ...

EEN NIEUWE HELDENDAAD VAN KUIFJE

